

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 102

číslo: 1

2. ledna 2022

Cena: 10 Kč

Slovo do nového roku 2022

„Svěř Hospodinu svoje počínání, tvé plány budou zajištěny.“
Kniha Přísloví 16,3

Biblická kniha Přísloví vyzdvihuje a oceňuje píli člověka - jeho aktivitu, vlastní přičinění, vytrvalé jednání, které vede k bohatosti života po stránce hmotné i duševní (Př 13,4). Ale toto jednání musí být od samého počátku správně motivováno a zacíleno. Má být v souladu s Boží vůlí, s Božími záměry. Jinými slovy: člověk, aby mohl něco dobrého a užitečného uskutečnit, potřebuje k tomu Boží požehnání. Lidské plány, i kdyby byly jakkoli důkladně promyšlené a připravené, nemusejí samy o sobě obstát a být naplněny. Plány člověka i plánování společnosti mohou být velmi přečeňovány, když je člověk zaujat jen svým vlastním výkonem a plnění plánů slouží k sebe ocenění a k vyzdvihování vlastních zásluh. Plnění plánů může být zformalizováno. Víme také, že my lidé můžeme mít různé plány pro budoucnost, ale do reality vstoupí náhle nečekané události a nahodilé okolnosti. V knize Přísloví také slyšíme: „Člověk má v srdci mnoho plánů, ale úrdek Hospodinův (Boží rada či rozhodnutí) obstojí“ (Př 19,21). I přes toto vše je plán užitečný, potřebný i nutný. Dům se bez plánů nepostaví, v neznámém prostoru se bez plánek a map neorientujeme a nevíme, kam jdeme. Nelze jednat jen nahodile, neplánovitě, žít jen ze dne na den, a to ani v církvi. Některé zahraniční církve jsou známy tím, s jakou důkladností plánují a s jakým velkým časovým předstihem připravují své akce. A církve také, aby se vyrovnávaly s novou situací, zpracovávají svoje strategické plány. I když naším časovým rytmem je liturgický rok, přesto plánovací kalendáře patří k činnosti duchovních a k životu a působení náboženských obcí. Když si nyní zavádíme nový plánovací pracovní kalendář nastávajícího roku a ten z loňského roku již odkládáme, tak si uvědomujeme, jak to vše je v rukou někoho jiného než v rukou našich. Vše záleží na Božích záměrech a v Hospodinových rukou je a na něm je, co se nám z našich plánů podaří a co ne. Když hledíme do neznámého času se svými různými záměry, snahami a přáními, ale i s mnohými obavami, tak k nám zaznívá slovo: „Svěř Hospodinu svoje počínání...“ V Bibli kralické tento verš zní: „Uval na Hospodina činy své, a budou upevněna předsevzetí tvá.“ Můžeme to slyšet jako velice osvobozující a povzbuzující slovo. Právě na začátku nového roku, když před Boha předstupujeme s osobní i společnou modlitbou, když si uvědomujeme, že naše budoucnost je v rukou ne našich, ale jeho (Ž 31,16). V modlitbě mu můžeme svěřit své záležitosti, přenechat to na něm, a především mu důvěřovat, jak jsme k tomu vybízeni: „Důvěřuj Hospodinu celým srdcem, na svoji rozumnost nespolehej“ (Př 3,5). „Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v něho, on sám bude jednat“ (Ž 37,5).

Co si v církvi přát na počátku nového roku? Co přát druhým lidem žijícím v naší zemi i kdekoli jinde ve světě? Dobro, pokoj a naději. Ať nás milostivý Bůh podpoří v dobrých úmyslech i jednání. Ať posílí v lidských srdcích naději. Ať nás Kristus v každé době neklidu a nejistoty uchovává ve svém pokoji a ochraňuje ve své stále a nepomíjející lásce.

Tomáš Butta
patriarcha

Autor malby: Marika Zvardoň

O naději

Adventní neděle nás postupně přiblížily k vánočním událostem. Vybízely k zastavení a přemýšlení, nikoli pobíhání po obchodech a uklízení v bytě. Vybízely k úklidu v nás samých, v našich myšlenkách. Znovu jsme si připomínali události z doby před více než dvěma tisíci lety, které nám přináší něco velmi důležitého, co potřebujeme mít ve svém životě. Také Jan Křtitel své posluchače vybízel, aby změnili své chování, aby pomáhali druhým, aby se s nimi rozdělili o svůj majetek, aby změnili své chování. Řekl jim, že přichází někdo silnější, kdo všechno změní. Jako ostatní toužící po obnově, prošel Ježíš Janovým křtem. Ale jeho úkol byl jiný. Ježíš se liší od Jana tím, že je Spasitel, který jde k lidem. Jan byl na poušti a lidi k sobě volal – Ježíš k sobě lidi volá a jde jim naproti, aby jim pomohl. Aby nezůstali někde na cestě. Dává jim něco víc.

Existuje něco, co my lidé potřebujeme, bez čeho se dostáváme do depresí. Je to naděje. Naděje, že se dostaneme z toho, co nás svazuje, co nás tíží. Že za pomoci toho, který přichází, se něco v našich životech změní.

V Biblickém slovníku máme o naději toto: *Naděje je pevné očekávání budoucích věcí a živá touha po jejich uskutečnění, znázorňovaná odedávna obrazem kotvy, udržující lodičku života na rozbourěném moři, znamenala ve Starém zákoně často víru nebo důvěru v Boží vedení a ochranu.* Starozákonní naděje je očekávání dobrého, spojené s důvěrou a trpělivým vyhlížením na Hospodina. Důvodem novozákonní naděje je zmrtvýchvstání Ježíšovo, které je jednak naplnění starozákonních

nadějí, jednak důkazem, že se Bůh k lidstvu sklonil v nekonečné lásce.

Ve Wikipedii se píše: *Naděje je optimistický stav myslí, který je založen na očekávání kladných výsledků s ohledem na události a okolnosti v životě člověka nebo na celém světě. Podstatou naděje je vnímání možnosti pozitivního zakončení v neznámé či dokonce zdánlivě neřešitelné situaci, která následně vytváří víru, že vše dobře dopadne i přes vnímané problémy. Mezi její opaky patří sklíčenost, beznaděj a zoufalství.*

Jedno je jasné – bez naděje se nedá žít. Potřebujeme mít před sebou vidinu něčeho lepšího, potřebujeme mít naději, že se současná situacelepší. Prožíváme už druhé vánoční svátky s mnoha omezeními. Po té dlouhé době vidíme na lidech zklamání, smutek, deprese. To se odráží na jejich zdravotním stavu a dobře víme, že naděje má velký vliv na naše zdraví. Když má těžce nemocný člověk naději na uzdravení, drží ho při životě. Má před sebou možnost, že se jeho situacelepší. A stačí málo a když ztratí naději, jeho zdravotní stav se zhorší. Nemá před sebou vyhlídku na budoucnost. Jménem naděje jsou často označovány organizace a budovy pro lidi bez domova, protože i ony dávají naději. I útluky pro zvířata tak bývají nazývány.

Naděje nám všem přišla v betlémském dítěti. Je to naděje pro nás jednotlivce i pro celý svět.

Proto se namáháme a zápasíme, že máme naději v živém Bohu, který je Spasitel všech lidí, zvláště věřících.
(1 Tim 4,10) **Jitka Wendlíková**

Rozhovory s inspirativními osobnostmi z řad CČSH

Marika Zvardoň

V tomto roce bychom se v Českém zápase rádi zaměřili na rozhovory s inspirativními a aktivními osobnostmi z naší církve s tím, že tento člověk sám může upozornit na dalšího vhodného „kandidáta“. Samozřejmě uvítáme také tipy vás, našich čtenářů!

Následující řádky přináší odpovědi na otázky směřované k sestře Marice Zvardoň, která je duchovní v náboženské obci Praha-Vyšehrad:

• **Jste farářkou ve vyšehradské náboženské obci a těšíte se značně přízni (soudě dle častých žádostí o svatební obřady i křty). Zcela jistě se řadíte mezi oblíbené farářky Církve československé husitské. Kdy jste se rozhodla stát se farářkou a je pro Vás tato práce naplňující?**

Výzvu vstoupit do služby farářky jsem přijala na konci studia teologické fakulty. Práce faráře/-ky je velmi náročná. Vzhledem k tomu, že v církvi chybí finanční prostředky, farář dost často musí zastat práci i roli několika

lidí a profesí. Správce budovy, opraváře, zahradníka, účetního, právníka, realitního makléře, psychologa, učitele, kněze, managera atd. Navíc farář pracuje všechny svátky a víkendy, tedy všechny volné dny zbytku rodiny, se kterými nemůže jet na chatu ani na velikonoční prázdniny. Také se často střídají činnosti, které jsou dost protichůdné. Z pohřbu jedete zařídít odtékající okap, potom dáváte brigádu bezdomovci, vedete studium Bible, do toho řešíte jako rodič školu, školku... bohoslužbu střídá porouchané topení v bytě nájemníka nebo docházka k umírajícímu.

Já si navíc vymyslela kavárnu v přízemí farního domu a vypracování žádostí o grant na komunitní centrum. Pokud neonemocníte, máte šanci vše celkem zvládat a pak to i dává smysl a když vidíte, že vše, o co se snažíte, přináší i mnoho dobrého nebo pomoc druhým, je to i naplňující.

Dokončení na str. 3

Vánoční pohled do dětství

Pokračování z minulého čísla

A taky vzpomínám, že jsme o Štědrém večeru seděli u betléma a jinak to ani nebylo možné, protože betlém dřív býval v každé chalupě a dokonce ne jeden, ale hned několik. Malé se vystavily za okno a velké v největší sednici, protože jinam se ani nevešly. Jít šerou ulicí a obdivovat osvětlené betlémy, to patřilo k radostem mého dětství.

Tak i na Štědrý večer jsem kráčel Kočičinou, po zamrzlé řece Jihlávce jsem přeběhl k Jejkovské bráně, u pošty zabočil k biografu Sušil, kolem obchodu u Muchů a staré orlovný, cukrárny u Vetíšků, fotateliéru pana Rybky, Dělnického domu a Svobodova hostince až ke kovárně proti kapucínům, kde mi kovář na jaře vždycky opravil rozbitou koloběžku, ale teď jsem všude v oknech obdivoval pestrobarevné třebečské betlémy. Stával jsem před nimi a celé hodiny očima hltil tu nádhernou scénérii, nikdy mě nenapadlo, že krajina betlémská je víc podobná Českomoravské vrchovině než písčité zemi palestýnské a že její podmanivá krása spočívala v tom, jak mistři betlémáři dokázali do rodných kopců, skal a hlubokých lesů Vysočiny, pod nimiž se pasou stáda oveček a pastýři jim vyhrávají na housle, trubky a píšťaly, postavit i figurky Turků a velbloudů, pohádkové zámky a minarety.

Jak vlastně třebečský betlém vypadal? V horní části se tyčily skály, a pod lesy lučina, a na ní se popásala stáda krav, ovcí a koz. Ta zvířata ležela, pobíhala, bučela, pila ze studánky, trkala se, byla všude, kam oko dohlédlo. Mezi nimi stáli pastýři a lidičky spěchali do města Betléma, ševci, krejčí, kováři, tesaři, pekaři, mlynáři a nad nimi úplně nahoře zářila na tvrdém papíru namalovaná modrá obloha.

V třebečském betlému najdete ve středu scény darovníky a Tři krále

s výpravnou družinou. Jedou na koních i velbloudech za svatou rodinou a přivázejí do jeskyně vzácné zboží. Vždycky je doprovází turecká kapela s trumpetami, heiligóny, klarinetu a bubny. Každý král má družinu jinak oblečenou i vyzbrojenou. Nechybí ani pušky. V betlému nezřídka uvidíte i myslivce, kteří právě zalícili na zajíce a na koroptve, aby je donesli Ježíškovi. Někteří betlémáři si na noc lehávali pod betlém; to rozsvítili olejové lampy a prohlíželi si své dílo. A že bylo co obdivovat. Tisíce figurek, které malovali po večerech celý život, vytvořilo pohádkovou zemi; nebylo divu, že mnozí mistři betlémáři k stáru špatně viděli, anebo z toho malování titěrných postavicek oslepli docela...

O Vánocích jsem slyšela, že Lucie noci upije a dne nepřidá, a na Boží narození o myši převálení a na Tři krále o skok dále a na Hromnice o hodinu více, a hledal jsem vysvětlení toho myšního převálení, až babička mi prozradila, že Lucie ze Syrakus je slavnou bojovnicí proti tmě, a proto na její svátek noci ubývá, a Boží hod je už o myši chloupek delší než Svatá noc a den se tak prodlužuje. Sicilská světička má prý i zázračný stolek na odhalování čarodějnic, a právě ten stolek by mi tenkrát o Vánocích vytrhl tm z paty, jenže žiznivá světička mé prosby oslyšela, a já si to vypil místo Lucie a doma mi bylo ještě přidáno; ale nepředbíhejme událostem.

Lucie si prý odmítla vzít za muže pohana Římana a zavržený ženich oznámil v den zrušené svatby úřadům, že jeho láska ho odmítla, protože je tajná křesťanka, a to byla těžká vina; sám císař Dioklecián křesťanům nakloněn nebyl, naopak přikázal, že jak někde objeví tajného vyznavače židovského boha „Chrésta“, tedy Krista, mají toho pokřtěného bludaře okamžitě zatknout,

řádně potrápít, na oleji poškvářit, mečem setnout a dravé zvíře předhodit. Tak i nebohou Lucii uvrhli do vězení a ke skále ji přikovali, ale než ji sřali, stihla vykonat několik zázraků: vyléčila nemocnou maminku, zabránila vojákům pohnout vozem k popravišti a ani vroucí olej prý její kůži nespálil. Svatá Lucie i po smrti chránila lidi před čarodějnicemi, nikoliv náhodou na její svátek pantáti na Vysočině řezali dřevo. Kde totiž o Štědrém večeru hořela polena od svaté Lucie, tam se čarodějná baba Jaga kostěná noha nikdy nezdržela. Mnohem užitečnější než polena byl už zmíněný zázračný stolek, až do Vánoc se na jeho výrobě muselo celých dvanáct dní poctivě pracovat, aby získal zvláštní moc, a kdo si ho vzal na jitřní a tam si na něj sedl, uviděl hned, kolik do kostela přišlo čarodějnic.

A pro tu Lucii a kvůli babiččinu vyprávění, ale nejvíce pro mou prostost na mne přišla pěkná polizance, neboť jsem o sousedce s okem krhavým, co neměla ráda děti ani zvířata, prohlásil veřejně, že je čarodějnice a že to dokážu; jenže stolek svaté Lucie jsem nesehnal a nemohl prokázat své podezření; a sousedka do kostela nechodila, natož na jitřní, a já se musel ponížit a pokorně omluvit a trest na sebe nenechal čekat a dodnes mě ta pohana páli, a tak až za rok zjistíte,

Nad Písmem

Malá rekapitulace „vánočních dárků“

Z jeho plnosti jsme byli obdarováni my všichni milostí za milostí. Neboť Zákon byl dán skrze Mojžíše, milost a pravda se stala skrze Ježíše Krista.
(Jan 1,16-17)

Druhá neděle po Vánocích bývá většinou opomíjená. Tak nějak se ztrácí vedle Nového roku. Ale my dnes nedopustíme, aby se jen tak ztratila. Zaposloucháme se do jejího poselství. Využijeme ji jako dobrou příležitost rekapitulovat vánoční poselství.

Co slyšíme z dnešních čtení? Všechna mají velmi slavnostní ráz. Jsou to vlastně písně – chvalo zpěvy.

Můžeme z nich cítit úžas nad Božím dílem a nad tím, jak moc jsme byli obdarováni. Ano, jsme bohatě obdarováni.

Především se nám dostalo blízkosti (až rodinné) s Bohem. Bůh nám ve svém Synu dává všechno. Nejen věci hmotné či duchovní, ale přímo sebe sama. Syn spočívající na Otcově srdci jako Jediný nám Otce přibližuje

že se zas blíží svátek svaté Lucie, dejte si raději pozor na jazyk, přátelé tak vzácné tradice a vzpomínky z vánoční krabice...

Pověra jest hůl, kdo jí věří tentě vůl – říkávala místo vánočního přání paní Blaženka na židovském hřbitově, kam jsme ji chodili na Štěpána navštívit do jejího domku, v němž vyrůstala ona a taky její tatínek hrobník, ale nemyslela to s tím volel nijak zle, pouze citovala staré přísloví, aby nám připomněla osud svého dědečka Frantína, kterému vánoční pověřivost otevřela cestu k lásce, a proto měl svátky vánoční rád, neboť poznal, že kde nestačí poctivý úmysl a upřímný cit, tam se události mohou dát do pohybu třeba i díky pověře.

Frantín, později hrobník na hřbitově lidu zákona Mojžíšova a dědeček paní Boženky, podstoupil v mládí zoufalý boj o nevěstu, ucházel se o ruku své milované, která jeho city opětovala, ale marně se snažil získat přízeň rodičů; zvláště maminka byla nepřístupná a bránila té lásce ze všech sil, neboť ve hře byl obchod se zbožím koloniálním, a taky, jak se tehdy říkalo, dobré jméno rodiny úspěšného živnostníka, zatímco Frantín si tehdy jako syn domkaře nemoh' zrovna foukat. Blížily se Vánoce a nápadník daroval vyvolené dívce prstýnek, ale byl mu vrácen s psaním paní matinky – Nehleďte příliš vysoko a neutrácejte zbytečně

– tak to stálo v listě, který se zdál být tím posledním hřebíčkem do rakve beznadějně lásky.

Vánoce ovšem dokážou zázraky, a stalo se, že již na Boží hod obdržel odmítnutý amant pozvání na kafičko, ledy se pohnuly a veselka byla ráz naráz domluvená, a komu se to nezdá, tomu prozradím, že původně nepřející matinka byla chorobně pověřivá, a na Štědrý den nechala dceru nosit polínka do kuchyně, vrhnout střevec a zaklepat na kurník, a představte si, že polínek bylo sudé číslo, střevec se otočil špičkou ke dveřím a z kurníku se ozval kohout, a to byla neklamná znamení, že do roka bude veselka. Proto přišel ke slovu poslední vánoční zvyk, panna nevěsta musela napsat na lístky jména nápadníků, zabalit je po jednom do těsta a hodit do vroucí vody a představte si, že v tom prvním knedlíku, co vyplaval na hladinu, byl lístek se jménem FRANTÍN, a tohle vánoční kouzlo rozbilo překážku nejtěžší a snoubenci spadli z kazatelny a do roka kolibali, a teď se jistě nebudete divit, že Blaženka podávala o štedrovečerní hostině k řízkům z kapra zvláštní přílohu, místo bramborového salátu obložila talíř knedlíky „frantíny“ a v tom nejmenším byl ukryt lístek, a já vám ani nepovím, co na něm stálo, to přece vědět nemůžu, přátelé štedrých večerů, milostiplných pověr a láskyplných vánočních tajemství.

Jan Schwarz, NO Bratislava

Z kazatelského plánu

2. neděle po Vánocích

Co bylo od počátku, co jsme slyšeli, co jsme na vlastní oči viděli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly, to zvěstujeme: Slovo života.

(1. Janův 1, 1)

První čtení: Jeremjáš 31, 7-11

Tužby vánoční

2. Za dar pokoje, který k nám přichází narozením Syna Božího, modleme se k Hospodinu.

3. Za spásu pro všechny, i ty, kteří v Betlémském dítěti svého zachránce nepoznávají, modleme se k Hospodinu..

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, tvůj Syn je Slovem života. Sesilej nám své Slovo stále, abychom se jím sytili a jeho mocí rostli ve víře, lásce i naději! Svým svatým Duchem nás osvit, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen

Druhé čtení: Efezským 1, 3-14

Evangelium: Lukáš 1,39-55

Verš k obětování: 2. Petrův 3,9

Verše k požehnání: Jan 1, 8

Modlitba k požehnání:

Bože všemohoucí, dej, aby se tvé Slovo k tobě nevracelo s prázdnou, ale s chválou našich rtů i našich srdcí! Prosíme o to ve jménu tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 224, 227, 231, 317, 210

**Bože pokoje
ve stopách Panny Marie
objevujeme během Vánoc,
že jednou z čistých radostí
Evangelia
je směřovat k jednoduchosti
srdce a života.
S tím málem, co máme,
tě chceme přijmout
v tichosti a lásce.**
Bratr Roger z Taizé

(doslova vykládá). Byli jsme bohatě obdarováni. Ale nejen my, nýbrž celé tvorstvo!

Hospodin učiní Izraele svým Synem. Efrajim bude jeho prvorozený (Jr 31,9). Izrael a Efrajim označuje v době Jeremjášově severní království, které zaniklo za asyrských válek. Vymazané z dějin a ze světa. Naprosto ztracené. Ale Bůh to tak nenechá. Sám ze své iniciativy znovu najde a shromáždí ty, kdo se zdají být beznadějně rozptýleni a ztraceni. Sám ze své iniciativy překoná bolestná místa dějin. A to bude radost. Pro Izrael i pro svět. Když Bůh dělá takové věci, je to nakonec vždycky radost pro všechny.

Těm, kdo v něho uvěřili, dal moc stát se Božími syny a dcerami (J 1,12). Od té doby nám stále nabízí svého Syna jako jednoho z nás. Abychom vstoupili do jeho přátelství, byli mu nablízku a tak viděli jeho autoritu, tolik odlišnou od autorit, které jsme dosud poznali. A taky jeho svobodu. A sami jím byli do této svobody uvedeni.

V Synu nás Bůh také určil, abychom se stali chválou jeho slávy (Ef 1,12). Určil nás, abychom byli jeho chvalo zpěvem, aby se na nás ukázalo, jaký Bůh je a co dokáže. Kdo nás pozná, nemůže než Boha chválit! Spatřili jsme jeho slávu (J 1,14). Viděli jsme zářit Boží přítomnost v člověku Ježíši. Uviděli jsme a od té doby vidíme v jeho přítomnosti svět a život jinak. Poznali jsme světlo. A taky jsme byli obdarováni milostí za milostí (J 1,16). Všechno, co jsme

obdrželi, je dar. Čistý dar. Avšak milost má ještě jeden aspekt: zalíbení, půvab, šarm. Bůh se na nás dívá očima svého Syna a... shledává nás půvabnými a šarmantními. Moc dobře nás zná. Přesto se mu líbíme. A moc.

Bůh má s námi i s celým vesmírem jen ty nejlepší plány. V nich má Ježíš naprosto jedinečnou a klíčovou úlohu. Až se naplní čas všechno bude sjednoceno v Kristu jako pod jednou hlavou (Ef 1,10). Říkáme tomu Univerzální (nebo taky Kosmický) Kristus. V něm bude všechno „zopakováno“, obnoveno, včleněno do jednoho Těla, jehož hlavou bude On - Syn. Tělo tu nepředstavuje jen obraz církve, nýbrž celého obnoveného tvorstva. Církev tu není cílem, ale spíš počátkem nového stvoření... Jsme součástí velikého a krásného díla... Většího a krásnějšího, než si dovedeme představit...

Tak se před námi postupně otevírá obrovské bohatství Boží moci, lásky a krásy... Nedohlédneme jeho konce. Nevadí. Dívejme se na ně. Žijme z něho. Aspoň z toho, co dovedeme nějak „vstřebat“. Nezapomínejme na něj. Ale pamatujme taky, že platí opravdu všem. Celý kosmos je do tohoto procesu zahrnut. Všechno víří a směřuje vzhůru do Krista. A všechno to začíná tak obyčejně... jedním narozením. To nás vede k úžasu, radosti, naději i vděčnosti, ale taky k vědomí větší zodpovědnosti za druhé, za společnost i za celé stvoření...

Petr Šandera

Marika Zvardoň

Dokončení ze str. 1

• Co je pro Vás při práci nejnáročnější či největší výzvou?

Nejnáročnější je pochovávat děti a sdílet utrpení truchlících. Jednou jsem pochovávala desetiletého chlapce (chvíli s otevřenou rakví) a večer jsem pak plakala a objímala své děti s vděčností, že dýchají. Nebo jsem oddávala mladý pár a do tří měsíců ženicha ukládala do hrobu. Kamarádce jsem pochovávala syna, který se jí oběsil ...

Ta neskutečná bolest lidí, kteří musí čelit této obrovské ztrátě, je velká. Jinak mám ráda výzvy a ráda překonávám překážky, pokud vedou k posunu. Výzva, kterou ráda přijímám, je zkvalitnění všeho, co dělám. Zvláště když to přináší radost a krásné vztahy a prohlubuje lásku. A to mám nyní na mysli nejen mezilidské vztahy ale i vztah k přírodě, zvířatům, celé planetě.

• Mimo duchovenskou službu se věnujete i mnoha kreativním činnostem, jako je kupříkladu zpěv a malba. Na jaké žánry či témata se zaměřujete? A jak se dá skloubit

práce farářky s uměleckou činností?

Pocházím z umělecké rodiny, kde tvoření je běžnou součástí života. Miluji hudbu a ve výtvarném projevu jsem přijala za své olejomalbu, kterou se i občasně živím.

V malbě pro mne není omezení a vlastně ani v hudbě. Maluji nejraději dokonalé Boží stvoření, stromy, ptáky, moře, hory, zvířata, lidi... rybaře, cesty atd.

Malovala jsem hodně na cestách. Ve Francii, kam jsme jezdili jako studenti trhat víno. Provence jsem zachytila už mockrát a několik mých obrazů také visí na stěnách jejich kamenných domů.

Přepluli jsem ve třech Atlantický oceán na malé plachetnici, i to jsem zachytila na obrazech, stejně jako lidi mnoha tváří i barev... No, to bych se teď mohla rozepsat na sto stránek :-)

V hudbě se různě posouvám. V současné době upřednostňuji jazz, latinu a vše, co se houpe v rytmu s důrazem na druhou, čtvrtou dobu nebo složitější rytmy world music.

Práce farářky s uměleckými činnostmi se dá skloubit velmi dobře. Uměním se dá opravdu mnoho vyjádřit. Pocity, nálady. Umění může být terapeutické i společenské. Může pohladit a přinést radost účastníkům i posluchačům či divákům. Může vést i na cestě sebepoznání. Literární vyjádření je v tomto ještě explicitnější.

Umění využívám i při své farářské práci a ráda podporuji všechny, kdo mají nějaký talent nebo chuť a tak i u nás v náboženské obci existuje hudební těleso, se kterým občasně vystupujeme nebo hrajeme při bohoslužbách.

• Ve Vaší náboženské obci se koná, krom pravidelných nedělních bohoslužeb, i mnoho zajímavého z programu pro děti i dospělé. Přiblížte nám některé z těchto aktivit? Na co byste naše čtenáře pozvala?

Konáme i literární večery, besedy se zajímavými lidmi (měli jsme za hosta např. pana generála Petra Pavla, herce Pavla Lišku, mořeplavce Rudolfa Krautschneidera a další), divadelní představení a spousta dalšího pro dospělé i děti. V tomto ohledu je to velká radost a požehnání. Stále ale musíte být tahoun a mít na

paměti, že samo se to neudělá :-). Také je důležité mít jasnou představu, kam se chcete vydávat a kam ve svých činnostech cílíte.

• Koho Vy osobně považujete za inspirativní osobnost (faráře či farářku) Církve československé husitské a proč?

Inspirativních kolegů a kolegyn mám hodně. Pokud bych měla zvolit jen některé, pak jmenuji:

Davidu Smetanu, Tomáše Karla, Aleše Tomčíka, Davida Tomčíka, Michala Balka, Václava Balka, Sandru Silnou nebo Martinu Kopeckou, Davida Frýdla, Renatu Wesley atd.

Mnohokrát děkuji za rozhovor a přeji vše dobré do nového roku 2022. JH

Proto poznej dnes a vezmi si k srdci, že Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; žádný jiný není. Dt 4,39

Co si mám dnes vzít k srdci a proč? Co mám vědět? Boží nasazení pro každého, kdo ho hledá, platí. Boží věrnost vůči těm, kdo se s ním vydali na cestu, nekončí. Zamotaná klubka našich životů a vztahů se nevalí odnikud nikam. Bůh se do záležitostí světa opřel, ten, který zná počátek i konec, to vzal za správný konec. Kdo by to chtěl pravdivě posoudit, má dostatečné podklady, připomíná Mojžíš: Vždyť vaše předky provázel, když neznali cestu, z hrstky otroků udělal svobodné správce vlastního života. V Kristu Ježíši se jeho plány naplno rozvinuly. Vezmi si to k srdci, s důvěrou je vyhlížej a dobře s tím nalož. Žádný jiný není jako on. Žádný jiný ti není Bohem.

Ale nyní, hle, mám svědka na nebesích, můj přímluvec je na výšinách. Jb 16,19

Modlíme se: „Otče náš, buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Vyjadřujeme tak důvěru, odevzdanost. Podobně se modlil i Ježíš v Getsemanské zahradě. Jen si to nepletme s rezignací. Přesvědčení, že ať se s námi děje cokoli, je to Boží vůle, se může s Bohem minout. Copak snad trápení, kříže, bezpráví, nemoc a samota přicházejí z jeho vůle? Modlíme se „buď vůle tvá“ právě proto, že věříme, že ne. Boží dobrá vůle se má stát, prosadit se, k našemu vyhlášení patří i naše vycházení naproti, otevírání petlic a hranic, zasypávání příkopů, pravá slova v pravý čas a někdy taky mlčení v pravý čas. Máme k tomu přímluvec na nejvyšších místech, nejlepšího advokáta, který vyneset triumf.

Ze sbírky zamyšlení nad Hesly Jednoty bratrské, Denní čtení 2022; úvahy nad texty pro 7. a 8. leden

Děkujeme všem, kdo pomohli

Chtěli bychom poděkovat všem sestřím a bratrům Církve československé husitské, kteří nám pomohli v našich těžkých týdnech a měsících, jež jsme proživali po přírodní katastrofě ze dne 24. 6. 2021. V tu dobu jsme byli na dně fyzicky, ale i psychicky. Tornádo nám totiž během pár minut odneslo kromě hmotných věcí hlavně kus života z našeho 45letého manželství.

Děkujeme Husitské diakonii a její ředitelce sestře Kateřině Klasnové za její rychlou pomoc, chceme ze srdce poděkovat diecézi v Brně, pak také NO v Hodoníně s biskupem Jurajem Dovalou, NO Blansko s farářem Martinem Kopeckým (i jejich „motorkářům“ Marcelce, Jirkovi a Jardovi), NO Lomnice nad Popelkou s farářem Alešem Jaluškou, NO Uherský Brod s manželi Pospíšilovými a vůbec všem hodným lidem, kteří nám pomohli přežít. Jmenovitě děkujeme Petrovi Vaculovičovi a jeho přítelkyni Danielce. Velké poděkování také pro paní Švejdrovou z Nymburka, Hornolhotským maminkám z Blanska. Vřele děkujeme také všem brigádníkům, doslova z celé České republiky, kteří jeli stovky kilometrů, aby přiložili ruku k dílu. Děkujeme také všem přátelům a rodinám, kteří nám pomohli a omlouváme se všem dobrým lidem, které jsme nejmenovali, bylo jich mnoho, zkrátka DĚKUJEME!

Všem přeje požeňaný život v lásce Pána Ježíše Krista.

Věra a Fabián Kurkovi z Lužic u Hodonína
foto: Vlasta Gajdošíková

Hledání naděje

Jak najít naději, když vidíte jen tmu? Když ani stíny se nemihotají v odrazech na stěnách naší jeskyně, v níž se choulíme u pomyslného ohně? Je mi zima, oheň necítím, jen doufám, že tam je.

Přiznávám sobě i blízkým, že poslední rok mě uvrhl do téměř permanentního stavu podrážděnosti a únavy. Spoléhají na mě všichni blízcí, spoléhají na mě děti, spoléhají na mě studenti, a já bojuji s pocitem neustálého selhávání. Nepomáhá ani vědomí, že se podobně cítí řada dalších lidí.

„Vzepři se tomu, vzmuz se,“ nejsou také pravá slova útěchy. Máme ve zvyku „nakopávat“ smutné blízké moudrými výroky o lidech ve válečných oblastech, chudácích ve stanech v Afghánistánu a hladovějících dětech v Africe. Jenomže ty pouze přispívají ke svíravému pocitu viny a větší duševní paralýze, chmury nezahánějí a vedou jen k tomu, že člověk pak své problémy před okolím skrývá.

Ze své zkušenosti vím, že změnu k lepšímu přinese až změna situace nebo prostředí, které „blbou náladu“ způsobují, ale to jde v době pandemické dost těžko, zvláště když příčinou je sama doba pandemická.

Asi před třemi dny jsem si bezmyšlenkovitě prohlížela svou oblíbenou knihu Příběh umění od Ernsta Gombricha, číst se mi ale nechtělo. Mé zraky při listování náhodou padly na fotografii jednoho starého obrazu, Vermeerovu Dívku s perlovou náušnicí. Měkké světlo neviditelných svíců olizovalo její jemnou tvář. Oči s hloubkou vesmíru a zbytek ponořený do tmy. A najednou mi to došlo: chiaroscuro. Odpověď máme přímo před sebou a dává nám ji umění. Kontrast světla a stínu, temna. Jestliže vidíte kolem sebe jen tmu, pak někde musí být i světlo, jen ho pro samé zaujetí nevnímáme. A přítom stačí jen natočit hlavu tak, aby nás znovu ozářilo. **Natalie Nera**

Z kalendáře Blahoslav 2022

Zvestovanie Alžbete a Márii

V štvrtú adventnú nedeľu sme v náboženskej obci v Bratislave preberali postoj k Panne Márii ako matke Mesiáša - Ježíša Krista. V kázani brata biskupa bol uvedený rozdiel medzi postojom našej cirkvi a tradičnej rímskokatolíckej. Naša cirkev uctieva Pannu Máriu ako matku Pána. V žiadnom prípade však nepozná prímluvné modlitby mariánskeho kultu. Je to zásadný rozdiel: Matka Pána si pretrpela smrť svojho syna na kríži. Pri bohoslužbách nám zaspievala profesionálna speváčka Eva Battyányi nádhernú pieseň Ave Mária. Po skončení bohoslužieb sme si zaspievali koledy za doprovodu varhan a kvalitného spevu pani Battyányi. Pociťili sme aj v tejto pandemickú dobu ducha Vianoc.

NO Bratislava

Zprávy

Pozvání na bohoslužbu k 102. výročí
Církve československé husitské,

kteřá se koná v sobotu

8. ledna 2022
od 15 hodin

v chrámu sv. Mikuláše
na Staroměstském náměstí v Praze.

Bohoslužbu povede patriarcha
ThDr. Tomáš Butta spolu s biskupským sborem.

Kázání pronese olomoucký biskup Mgr. Tomáš Chytil.
Při bohoslužbě bude vysluhováno jáhenské svěcení.

Na varhany hraje Michal Hanzal a na trubku Jakub Bílek.

Pražská diecéze CČSH vyhlašuje výběrové řízení do služby

katecheta/katechetka diecéze

Přijmeme na hlavní pracovní úvazek (HPP) katechetu/katechetku s cílem zajistit vstup do škol vybraným farářům Pražské diecéze CČSH a samostatnou výuku náboženství CČSH ve vybraných školách na území diecéze. Práce obsahuje samostatné jednání s řediteli/ředitelkami škol, motivaci a vedení farářů/farářek a výuku ve školách v oblasti pražské diecéze.

Požadavky:

- vysokoškolské vzdělání pedagogického nebo teologického směru (podmínkou tzv. ped. min.),
- aktivní člen CČSH, příp. minimálně kladný vztah k CČSH,
- praxe ve škole výhodou, výborná komunikativnost a verbální projev,
- práce ve školách v oblasti Prahy, Středních Čech a Ústeckého kraje,
- samosvatnost, zápal, nadšení a aktivní přístup k službě Bohu i lidem v CČSH, ŘP skupiny B,
- znalosti práce s PC (MS Office) podmínkou, trestní bezúhonnost.

Nabízíme:

- odpovídající mzdové ohodnocení, benefity dle odvedené práce,
- služební mobilní telefon, služební automobil, možnost flexibilní pracovní doby.

V případě zájmu zašlete strukturovaný životopis, doporučení od rady starších/duchovního CČSH a motivační dopis na adresu: personalni.pd@ccshpraha.cz. UZÁVĚRKA PODÁNÍ do 10. 1. 2022.

Martina Viktorie Kopecká uspěla ve StarDance

Gratulujeme faráře CČSH, sestře Martině Viktorii Kopecké, která se umístila na 2. místě v taneční soutěži StarDance. Děkujeme i za milý a citlivý přístup při vystupování v médiích. Díky Martino a drž se!
za redakci Klára Břeňová

Ohlédnutí za Adventem v náboženské obci Louny

O 3. neděli adventní se pod vedením Ivany Derflerové uskutečnil koncert chrámového pěveckého sboru při NO CČSH v Lounech. A 19. prosince 2021, tedy o 4. neděli adventní, nám skauti z místní organizace přinesli Betlémské světlo.

HS

Témata magazínových čísel ČZ na rok 2022

- leden - Partnerství církvi a kaplanská služba
- únor - Otázka náboženství a násilí (výročí J. Želivského 1422)
- březen - J. A. Komenský - víra a odvaha ve střetech světa
- duben - Velikonoce a křesť
- květen - Mladí v církvi
- červen - Hospodaření církve
- červenec - Autority versus rebelství
- srpen - Co nás dělí i spojuje
- září - Církevní školy a vzdělávání
- říjen - Bezpečí, spravedlnost a solidarita
- listopad - Péče o duši a tělo
- prosinec - Vánoce, hudba v církvi

Budeme velice rádi za vaši spolupráci při tvorbě těchto monotematických čísel.

redakce

Podvečer modliteb za životní prostředí a náš vztah k němu

Ekologická sekce České křesťanské akademie ve spolupráci s Mezinárodním ekumenickým společenstvím (IEF) se připojuje k lednovým modlitbám a připravuje podvečer modliteb za životní prostředí a náš vztah k němu. Kázáním poslouží br. kazatel Pavel Černý, zpěv povede br. Jan Knížek. Zveme k tomuto ekumenickému setkání, které se uskuteční v úterý 11. ledna 2022 od 18 hodin (předpokládaný konec do 19 hodin) v přízemí kláštera Emauzy, Praha 2, Vyšehradská 49.
JNe

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Spatřili jsme jeho slávu

Nahradíte-li symboly písmenky podle klíče, dozvíte se z tajenky, k čemu došlo narozením Ježíše (J 1,14).

- A = ●
- E = ★
- Ě = ■
- L = ⊙
- M = ✧

- O = ◊
- S = ✦
- T = ✪
- V = ◆

(Řešení z č. 51: Dvě matky.)

Jana Krajčířiková

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6

Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: Mgr. Josefina Hudcová, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna. Distribuce: ADLEX, spol. s r.o. Xaveriova 1888/45, Praha 5 150 00

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Předplatné: Mgr. Dagmar Pišová, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklama: tel. 220 398 117

